

Hálaadó Harangszó

2013. május 19. AZ ÁCSI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG GYÜLEKEZETI LAPJA XIV. évf. 2. sz.

Nem követ el rögtön káromlást a Szentlélek ellen, aki a test gyöngesége folytán elbukik és a már megismert igazságot megtagadja. Bizonyára hallotta Péter az Úr szájából, hogy mily undorító hűtlenség megtagadni Őt az emberek előtt és, hogy mily borzalmas büntetés vár Isten és az angyalok előtt azokra, akik a kereszttől való gyáva félelmükben hitük megvallását elmulasztják: sőt kevéssel előbb nem hiába becsülte többre a halált és bármiféle szenvedést is Krisztus megtagadásánál. Most tehát tudva s az előzetes figyelmeztetés ellenére is elbukik, s később mégis kegyelmet nyer: következképpen gyöngeségből, nem pedig gyógyíthatatlan gonoszságban vétkezett. (Kálvin János: *Evang IV. 115.*)

A SZENTLÉLEKKEL TELJES EMBER (olvasandó: ApCsel 7, 55-56)

Pünkösöd csodájával kapcsolatban a pünkösdi történetre szoktuk gondolni. Arra, amikor a Szentlélek kitöltése rendkívüli jelenségek (szél, tűz) és rendkívüli következmények (nyelv-csoda) mellett töltetett ki az apostolokra. Ezzel sokszor úgy járunk, mint másik két nagy ünnepünkkel, karácsonnyal vagy húsvétal. Amikor ugyanis Jézus születésére vagy feltámadására gondolunk, azokban egyszeri történelmi eseményeket látunk. Amikor pünkösdről beszélünk, nem ugyanez kísért-e minket? Felidézzük a Bibliából ismert eseményeket, nyugtázzuk, hogy akkor, ott, úgy, ahogy a szerző megírta, megszületett az egyház. Az apostolok, Lélekkel betelve, megismételhetetlen dolgokat vittek végbe. Halódó, kihűlő hitünknek nem ez-e az egyik oka, hogy azon ógunk-mógunk, mi miért nem tudjuk megcsinálni azt, úgy, ahogy az apostolok ott és akkor csinálták.

Az ige most egy emberről azt mondja, hogy „teljes volt Szentlélekkel.” Akiről szó van, nem tartozott az apostolok közé. Nem is volt részese a pünkösdi csodának (legalábbis nyelveken beszélő apostolként nem). Mégis ugyanazt mondja róla az ige, mint a tizenkettőről. Értsük meg ebből azt, hogy az egyházban nem az emberi teljesítményeket kell megismételni. Nem is ugyanazokat és ugyanúgy kell megtenni, mint egykor. Hanem ugyanannak a Léleknek kell és lehet átadnunk magunkat eszközül, templomul. Ennek az István diakónusnak, az első keresztyén mártírnak a személye, aki „teljes volt Szentlélekkel”, a pünkösöd továbbélését mutatja. Isten az Ő Lelkét kiárasztja, kitölti az első pünkösöd után is. Nem egyszeri adományról van szó. Az egyház életében mindig azok az emberek hoztak ébredést, megújulást, akikre igaz: „teljes Szentlélekkel”. Hogyan ad megújulást a Szentlélek?

1, Először is a Szentlélekkel teljes élet első ismertetőjegye, hogy „az égre függesztette tekintetét.” Valami olyat mond itt az ige, ami minden igazi megújulásnak az első lépése. Sajnos, sok újító szándék és akarat véti el az első lépéseknél az utat. Megszoktuk, hogy a mi újításaink, újítóink a földön néznek körül, és arra alapoznak. Itt vagy ott felfedeznek egy-egy

jónak tűnő „modellt”, tanulmányok születnek a körülményekről, látjuk, hogy mások mit hogyan csinálnak, és azt mondjuk, hogy ez jó lesz nekünk is. Kicsit így akar talán egyházunk is megújulni: szétnézni a földön, más egyházaknál, vagy nem is egyházaknál, hanem különféle szervezeteknél, vagy épp az emberek között, hogy mire van befogadó készség, és afelé mozdulunk. Ugyanakkor szinte egész életünkre is rányomja a bélyegét, hogy nem felfelé, hanem jó esetben magunk körül nézünk csak, vagy eleve lefelé, mélyre pillant a tekintetünk. Nem csoda. A világunk úgy van berendezve, hogy lehetőleg magán tartsa a tekintetünket. A vágyainkat, a céljainkat így akarja uralni. És így akar fogva tartani a bajok, gondok között is. Ne nézz fel! Nézz körül, vagy süsd le szemedet! Ez a jelszó. Igénkből Istvánt éppen körülveszi az elvakult gonoszság gyilkos indulata. És amikor felfelé tekint, rákiált a haragos nép. Mintha vissza akarná venni, el akarná szakítani tekintetét attól, amit lát. Így kiált rád a fájdalmas, a betegséged, a pénztárcád, az adósságod, a magányod, a kimerültséged is: ne nézz fel, hanem csak rám! Az igazán új, a teljesen más az, amikor valaki az égre függeszti tekintetét. Amikor elhiszi, hogy van mit (kit) nézni, látni ott felül. Hogy van értelme felnézni. Hogy onnan segítség jön. Hogy onnan erő jön. Hogy ott egy új, egy teljesen más, a földihez nem hasonló, és mégis (vagy épp ezért) jól működő és boldog világ van. Ahhoz, hogy ebbe az irányba elmozduljunk, hogy egyáltalán felemeljük a szemünket, a szívünket, hogy újat lássunk, Isten Szentlelkének megújító ereje kell. Már ehhez is, hogy egyáltalán felfelé nézzünk!

2, Azután a megújító Lélek munkája volt Istvánban az is, hogy „látta Isten dicsőségét”. Tehát nemcsak úgy felfelé tekintett, hanem a Lélek világosságában meglátta Istent. De többet is ennél! Nemcsak magát Istent, hanem az Ő dicsőségét. Hadd mondjam, hogy itt arról van szó, amiről a Jelenések könyve olyan szép képekben beszél. Arról, hogy ez a „fent”, ahová tekint a Lélek által az ember, „tele van Istennel.” Isten minden mindenkben. Ő a király. Őt veszi körül a hódolat, az imádat. Ő a világosság, a Nap. Az ő

kezében, szavában, akaratában vannak a dolgok. A mindenség dolgai. Bizony, más ezt így látni, mint amikor az Istent csak úgy magát akarjuk látni, az Ő dicsősége nélkül. Kicsit olyan ez, mint amikor egy színészt smink nélkül, szerepén kívül látunk. Egyszer a Ráday utcában összetalálkoztam Szabó Sándorral, az egykori híres színésszel. Aki orgánumával, fess megjelenésével, nagyszerű játékával csodált sztárja volt a közönségnek (nekem is). Az utcán egy jelentéktelen, lassan lépdelő, kalapos idős ember jelent meg előttem. A „dicsősége” nélkül látni: kevés. Istent az Ő dicsőségében, minden „szerepével”, minden munkájával, teremtő, gyógyító, megváltó csodáival, a gonoszon uralkodó és a világot szerető és megtartó nagyságában látni: a Lélekkel beteljesedve lehet csak! Meglátni, hogy ott van a világ sorának alakulásában, ott van az emberiség életében, benne van szenvedéseikben, fájdalmaikban, félelmeikben, benne van tanácsalanságuk kegyetlen gyötrelmeiben, éhségükben, szomszésgaikban, - és benne van a halálukban. Ézsaiás úgy látta ezt a dicsőséges Istent, mint akinek palástja betölti a templomot. Isten Szentlelke mutathatja meg nekünk azt az Istent a maga dicsőségében, aki mindent betölt.

3, A megújító Lélek Isten dicsőségével együtt láttatja Istvánnal „Jézust, amint az Isten jobbra felől áll.” És ez is egészen új látásmód, meglátni, megtapasztalni, hogy Isten dicsőségéhez hozzátartozik Jézus Krisztus alakja! Hogy Ő az, aki által a világ, az életünk tele lehet Istennel. Ő az, aki elhozza és nekünk adja annak a mennyei, a földitől teljesen különböző világnak a teljes bűnbocsánatát, teljes szeretetét, teljes rendjét és programját, ami előttünk, bennünk is teljesen

ÉNEKELJETEK „Énekeljetek új éneket az Úrnak, énekelj az Úrnak, te egész föld! Énekeljetek az Úrnak, áldjátok nevét, hirdessétek szabadítását minden nap! Beszéljétek el dicsőségét a nemzeteknek, csodáit minden népnek!” Zsolt.96,1-3

Az Úr 2013. évében református kórusunk 15 éve rója a templom felé vezető utakat, szűk utcákat. Ki gyalogszerrel, ki kerékpárral, ki autóval, hogy együtt énekelhessen Isten gyülekezeti családjában. Jönnek minden munkájukat félretéve, általában hetente egy alkalommal. Sokszor nehéz az út, erejüket megpróbálja az időjárás viszontagsága, bizony volt, hogy nagy esőben, s kisebb hóviharban céljukhoz egészségesen odaértek, és haza is jutottak.

Szokták nekem mondani: -"Nem vagyunk már fiatalok"-, de a szemükbe nézve látom az elszántságot, a kitartást, az erőt, s a hitet; de legfőképpen Isten szeretetét, mely a kételkedők véleménye ellenére minden akadályt képes legyőzni. Egy-egy dallam éneklése a hangszálakat megedzi, nem keménnyé, mint néha ezt képzeljük, hanem ruganyossá, könnyen kezelhetővé teszi. Használjuk a hangszálakat, s egyre gyorsabban, finomabban vesszük az akadályokat. Ehhez kitartásra, hitre és erőre van szükség. Erőt e feladatra a bibliaolvasásból, hitünkben és közös imából merítünk. Utóbbit egyúttal szívünkben csendesen Tiszteletes Urunk szavai után mondunk. Így indulva, együtt, egymás kezét fogva Istenben megerősödünk.

Azt látom, ha körbenézek a világban, hogy az emberek nem szeretnek énekelni. Miért? "Nincs jó hangom" jön a válasz, amit én meg szoktam mosolyogni, mert ha dallamosabban kezd a velem szemben álló beszélni, mondhatjuk, beszélve énekel az illető.

Én nem tudom elképzelni ének nélkül, dallamok nélkül a világot. Isten adott nekünk hangszálakat, de nem azért, hogy hagyjuk elsorvadni! A kérdés az: mit mondunk el énekkel, miért énekelünk akkor is, ha a szomszédunk - miközben

meg akar valósulni. Az, hogy István, hogy a Lélekkel teljes ember ott látja Őt, Jézust az Isten dicsőségében, kétségtelenné teszi, hogy földi tanításai, gyógyító csodái, Istenről adott kijelentései, önmaga odaáldozása a világ bűnéért mind-mind a dicsőséges Isten akaratát és programját jelentik. Hogy valóban olyan, semmihez nem fogható megújulást hozott és hoz a földre, aminek megfelelő csak a mennyben, Isten teljes uralkodásában létezik. Másfelől az, hogy feltámadása és menybemenetele után ott van Isten dicsőségében, azt is jelenti, hogy ezt a programot teljesen és hiánytalanul el is végezte! Ezért hal meg reménységgel István, ezért tart ki mindenben a legvégsőkig a hívó ember, mert a Lélekkel betelve megbizonyosodik üdvössége, elrendezett – teljesen elrendezett - sorsa felől. És bármiben van is, tudja, hogy nem a környezete ellene irányuló programja, hanem Isten mindenekfelett való üdvözítő programja valósul meg. Ezért olvassuk, hogy István nemcsak látja, hanem szóról szóra el is mondja, el is kiáltja világában azt, amit lát. Ezzel válaszol mintegy visszakiajt annak a világnak, amelyik el akarja venni hívó tekintetét az égről, bizalmát a dicsőséges Istentől. Nem véletlen, hogy az első pünkösdi tanítványi serege is erről ismerhető fel: az ég felé fordul tekinteteket az édes bor felé visszagúnyolni akaró indulatnak odakiáltották a mennyei látványt: Krisztusban üdvösségünk van!

Adja Isten, hogy így újuljon meg hitünk, életünk a Lélekkel betelve. Hiszen általa lehet csak teljesen tele az életünk Istennel és az ő dicsőségével. Ámen.

Gerecsei Zsolt lelkipásztor

kiengedjük hangunkat - még a redőnyt is leengedi ablakán? Énekeljük el azt, amit még vagy már nem tudunk szavakba önteni. Amihez több kell, mint egyszerű beszéd. Ahol az érzéseinket, indulatainkat is bele szeretnénk vinni a mondandónkba. Az ének több, mint dallamos beszéd. Énekünkbe belefér hálaadás, magasztalás, Isten dicsőítése, imádása. De belefér bűnvallás, panasz, bánat, harag, sóhaj. Sőt belefér tanítás, hitvallás. Hangos ujjongás éppúgy, mint halk, csendes suttogás. Az éneklésbe bele tudjuk adni szívünket-lelkünket. Nem Istennek, hanem nekünk van szükségünk arra, hogy szívünket-lelkünket minél jobban ki tudjuk tární az Isten előtt. Az éneklés és a hangszálaink ajándéka, ezért adatott nekünk. Van, aki otthon, magában soha nem tud énekelni. Egyedül nem megy. De a gyülekezetben, bármelyik közösségben mégis a többiekkel együtt szívből énekelhet: magasztalva, dicsérve az élő Istent. Minden ember azokat az énekeket szereti, melyik a lelkét megéri, vagy valamilyen eseményhez köthető a dallam vagy a szöveg. Énekkarom tagjai is sokszor emlegetik azokat az énekeket, melyeket gyermekkorukban énekeltek Urunk Istenünknek. Tudom, nehéz. Nagyon nehéz egy új ritmusos dallamot megtanulni. Volt alkalmam belenézni, régi énekeskönyvbe. Igen, ott nincs ritmus, egyenlő távolságban vannak a hangok, azaz hangjegyek elhelyezve. Az idősebbek ezt szokták meg, a ritmusos vezetés azután feszültséget okozott az éneklésben. Miért? Mert a sajátunkhoz ragaszkodunk, és nagyon nehezen tudunk a közösségben az újabbnak utat nyitni. Mérgelődünk, hogy nem az ismerős dallam hangzik. Talán éppen azért, mert szeretnénk énekelni, de az ismeretlent, az újat még nem tudjuk együtt énekelni.

"Énekeljetek új éneket az Úrnak!" Nem arról van szó, hogy csak új éneket énekeljétek, hanem arra is biztat a zsoltár, hogy a régiekből újat növelesszünk. Vagy talán régi életünkbenl növelesszünk újat? Minden szövegnek van egy ritmusa, ha azt követjük, azaz megtanulunk ritmusosan énekelni, máris

újultunk énekünkben,lelkünkben. S miért van erre szükség? Mert azok, akik Isten Szentlelke által megújított élettel élnek, úgy érezhetik, hogy az éneklésükkel is ennek a megújított, lelkileg felfrissült életnek a frissességével kell Istennek hálát adniuk. Ebben van segítségünk a közös bibliaolvasás és imádkozás. Amikor eljutunk oda, hogy hangsúlyunk és lelkünk Isten Szentlelke által megújul és megerősödik, énekünkben rajtunk keresztül Isten munkálkodni kezd. Hogyan? Egy rokonom betegágyánál énekeltem. Felült, csillogni kezdett a szeme, és énekelni kezdett ő is. Egy nő barátom reménytelennek látta életét. Istenhez imát énekelve fohászzkodott. Erőt kapott. Az édesanya síró gyermekét énekével nyugtatja. Kóruspróbán fáradtan énekelünk, s Isten jelét adta szeretetének, kisütött a nap, s fénnel árasztotta el a termet... Ha Istennek hittel, szívből éneklünk, csodák történnek. Tehát miért nem szeretünk énekelni?

HITÜNK MEGVALLÁSA

Hitmélyítő konferencia a balatonfüredi Siloam Otthonban 2013. április 22-25.

1 Hétfő délután megérkeztünk az otthonba, elfoglaltuk szobáinkat. Az ácsi gyülekezetből három fő vett részt a rendezvényen. Összes létszám 29 fő. A más gyülekezetekből érkezőket barátságos szívvel, mint régi ismerősöket fogadtuk. Üdvözlések után elfogyasztottuk a finom vacsorát és imával mondtunk köszönetet. Este 19 órakor megnyitó áhítatra gyülekeztünk össze az épület harmadik szintjén. A teraszról csodálatos volt lenézni a lebukó nap sugarainál csillogó Balaton vizére. Majd elmélyedve hallgattuk Máté László esperes úr megnyitó áhítatát.

„Hiszek (Mk 9, 14-27) A REMÉNYSÉG HITVALLÁSA” Hitetlen apa megkereste Jézust, hogy segítsen, ha lehetséges meggyógyítani epilepsiás gyermekét. Jézus mondta neki, ha hiszed azt, minden lehetséges a hívőnek. - HISZEK URAM! Légy segítségül az én hitetlenségemen, válaszolta az apa. Jézus látta, hogy az apa annak ellenére, hogy eddigi kísérletek nem segítettek gyermekén, mégis AKAR HINNI JÉZUSBAN és feltárulkozik: RÁD BÍZOM MAGAM.

Jézus kiütte testéből a tisztátalan lelkeket, majd kezét megfogta és fölemelte, és az fölkel.

Reménység hitvallásáról ír Ady Endre: A hiszek hitetlenül Istenben című versében. Ének: 234, 479, 511 zsoltár.

Rövid bemutatkozással folytattuk az esti alkalmat. Jó volt hallani, hogy új testvérek is voltak köztünk, akikkel eddig még nem találkoztunk.

2 Kedd reggeli utáni áhítatra jöttünk össze. „HISZEK... B ” Jn 9, 24-38 versét olvasta fel az ázsári lekipásztor: Vajsné Fazekas Ibolya „MEGTAPASZTALT HITVALLÁS” Vakon született ember történetéről szól az ige. A történet háttere: ki vétezett, hogy vakon született ez az ember? Miért? Mi célból? -Azért van így, hogy nyilvánvaló legyen az Ő cselekedete. -Fontos, hogy milyen környezetben történik velünk, milyen lelkiségben. -A farizeusok végére akartak járni a gyógyításnak, de negatívlelkiségben voltak. Kontrasztos erőviszonyok feszülnek össze. -Mi tudjuk, hogy ez az ember bűnös. (Jézus) Mert szombaton gyógyított. - Egyet tudok, vak voltam, most pedig látok-, válaszolta a vak. -Te mindenestől bűnben születél és te tanítasz minket? Hitvalló ember következménye: kiközösítették. Meghallotta Jézus, mi történt és megkereste. „HISZEL-É TE AZ ISTEN FIÁBAN?” HISZEK URAM – válaszolta a vak és imádá őt. Érezte, megtapasztalta Jézus gyógyítását, erről bizonyosságot tett. Ének: 397, 396 zsoltár. Rövid szünet után Bátky Miklós esperes tartott istentiszteletet. GONDOLATÉBRESZTŐ: HIT ÉS HITVALLÁS Beszélhetünk: élő, halott hitéről: Krisztusba vetett hitről (Mt 16.16) -Simon Péter vallástétele: Ti pedig

Én biztatok arra mindenkit: Énekeljetelek lélekkel, szívből és az Isten Leleke által, hogy munkáitokban és csendes pihenésetekben, örömtökben és bánatotokban, magányban és közösségben az Istent dicsérő, Jézus Krisztust magasztaló énekek hangjai csendüljenek fel szívetekben. Énekeljetelek új éneket és a régieket megújult örömmel, hogy telve legyen szívetek Istenünk csodáival, magasztalásával és a róla való tanúskodással!

Ha bárki szeretne velünk együtt lenni, hagyományos ünnepeinket velünk együtt ünnepelni, szeretettel várjuk énekkarunkba és gyülekezetünkbe, hogy megoszthassuk egymással tapasztalatainkat, életünket dicsőítve, énekelve, hálát adva mi Urunknak, Istenünknek.

Baloghné Nagy Ildikó karvezető

kinek mondatatok engem? - Kérdezte Jézus - „Te vagy a Krisztus, az élő Istennek fia” -Péter és János apostol bizonyosságtétele. Ap.csel 3 A templomajtóban találkoztak egy béma koldussal, aki alamizsnát kért tőlük. Ők azt válaszolták, NÉZZ MIRÁNK! Péter mondta: „Ezüstöm és aranyam nincsen nékem, hanem amim van, azt adom néked: „A NÁZÁRETI JÉZUS KRISZTUS NEVÉBEN KELJ FEL ÉS JÁRJ.” A sánta felkelt és szökdelve ment a templomba és dicsérte az Istent. Péter bizonyosságot tett Krisztusról: a Messiás által gyógyult meg, Jézus Krisztus által van üdvösség. Beszélgetések: hal = Jézus Krisztus Isten Fia, megtartó

-Ki a református? Aki annak vallja magát. Szívből hisszük, hogy megigazultunk és szájjal teszünk bizonyosságot.

Személyes bizonyosságtételek: a testvérek közül többen lelkileg erősnek érezték magukat és hangos szóval imádkoztak, hálát adtak és kérésüket fejezték ki az Úrnak. Nagyon megható bizonyosságtételeket mondtak el. Ének: 274, 264 zsoltár

Délután szabad program volt. Csoportba verődve sétáltunk a Balaton partján és beszélgettünk. A vacsora utáni esti áhítatot Vajs Tibor lelkész tartotta. HISZEM ÉS VALLOM: ELÉG AZ IGE. Jézus meggyógyítja a százados szolgáját.

A százados kéri Jézust, gyógyítsa meg a gutaütött szolgáját, aki otthon fekszik. Jézus mondta, hogy elmegyek, meggyógyítom. Felelte a százados: Uram nem vagyok méltó, hogy az én hajlékomba jöjj: hanem csak szólj egy szót, és meggyógyul az én szolgám. Jézus elcsodálkozott ekkor: Izraelben sem találtam ilyen nagy hitet. És meggyógyult a szolgája még abban az órában. A pogány százados tudta, hogy az ige hat. Hogyan hat az ige? Nem tér vissza üresen, elvégzi, amit kell. Ének: 231, 445, 474 zsoltár Beszélgetésekkel folytattuk hitbeli tapasztalatokat mondunk el. A szerda reggeli áhítat Bátky Dávid lelkész tartotta: AZ ÉLŐ HIT ÁRADÁSA: Jn. 7, 37-38. A szomszédoságot a nekünk megfelelő víz oltja. Igaz hit csak Krisztus forrásából fakad. A folyamatokat nem lehet megállítani. Krisztus tanait tovább kell adni, úgy tudjuk ezt megtenni, ha másokkal türelmesek vagyunk, szeretettel fordulunk hozzájuk. „Aki hisz énbennem amint az élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből.” Azért voltunk ezen a rendezvényen, hogy megerősödjünk, a hallottakat tovább tudjuk adni. Ének: 251, 434 zsoltár

Délelőtt 11 órakor kirándulni indultunk Kehidakustányba fürödni. Ebédre hideg élelmet kaptunk, amit út közben az ŐSZIKÉK IDŐSKORUAK OTTHONÁBAN fogyasztottunk el. Nagyon szép új épületet láttunk, amit a Dunántúli Református Egyházkerület 2011. tavaszán adott át 51 fő időskorú ember befogadására. Az intézményvezető kedvesen fogadott, meleg teával és frissen sült pogácsával vendégelt meg bennünket. A Tiszteletes Asszony áldását fogadtuk.

Megköszöntük a lehetőséget és folytattuk az utat. Nagyon szép napsütésben értünk a fürdőhöz, így a kinti fürdőben fürdöttünk és beszélgettünk. Amire máshonnan érkezett emberek fel is figyeltek, és társainkat hitmélyítés alkalmairól és formáiról kérdezték, összehasonlítást tettek a saját szokásaikkal.

Élményekkel teli szívvel indultunk vissza. Meleg vacsora fogadott bennünket. 19 órakor kezdődött az esti áhítat

„BIZONYSÁGOT TESZEK”. (Ap.csel. 26, 22-23) Vajs Tibor lelkész

Nem tehetjük meg, hogy nem mondjuk el azt, amit láttunk és hallottunk. Pál apostol bizonyágtétele: Próféták után Izrael reménységét vélte felfedezni a messiásban a Damaszkuszi úton. Pál apostol Toluszban született (török) Római állampolgár volt. Jeruzsálemben fogták el. JÉZUST szerette, megragadta és előző tévelygései megbánta. Megbízást kapott, hogy vigye el az ígét pogányoknak, királyoknak. stb. Az élete példaértékű volt az emberek között.

Jézus nevének hirdetéséért sokat szenvedett. Felesége ellene fordult, bizonyítékokat gyűjtött a Biblia és Jézus ellen.

De végül meghajolt, mert szilárd alapokat talált. Ének: 235,238,394,134 zsoltár. Csütörtök reggel elfogyasztottuk az

HÍREK: A Hálaadó Harangszó húsvéti számában főgondnokunk, dr. Szentirmai István tájékoztatást közölt a halottasház építésének körülményeiről, átadásának időpontjáról. A Hét Határ májusi számában Gerecsei Zsolt nagytiszteletű úr írását olvashatjuk az ünnepélye átadásról, megáldásról és az azt követő hálaadó istentiszteletről. Köszönetet mondott vendégeinknek, akik gyülekezeti tagjainkkal együtt imádkoztak, adtak hálát Megtartónknak. „Arról is szólt, hogy nemcsak abban vagyunk egyek, hogy nincs ház, amelyben halott ne lett volna már, hanem abban is egygyé lett a gyülekezet (sőt felekezeti és világnézeti különbség nélkül a város), hogy szinte nem volt ház, család, ahonnan valamilyen segítség ne érkezett volna.” (Az idézett mondat a Hét Határ cikkéből másolva.)

A f. hó 10-én kezdődő Városi Napokra Erdélyből (főleg Olasztelekről) Franciaországból, Csallóköz-Aranyosról és Hollandiából is érkeztek vendégek városunkba. Szállást családoknál kaptak, gyülekezetünkben is több család fogadott vendégeket, vett részt velük együtt a napközbeni programokon. A vasárnap délelőtti istentiszteleten a református templomba jöttek, ahol az istentiszteletet követően kölcsönös köszöntések hangzottak el. Tolmácsra csak a francia vendégekkel való gondolatok cseréjéhez volt szükség, ezt a feladatot Szombati Teodóra végezte. Az esti Istentiszteletet az iskola épületében tartottuk, ahol szeretetvendégségen is találkoztunk vendégeinkkel, s közben késő estig barátságosan elbeszélgettünk.

ANYAKÖNYVI ADATOK (2013. húsvét-2013. május 19.)

Megkereszteltük:

Csóka Dávid Krisztiánt
Szentirmai Áront
Kutak Lénát
Klema Dominikot
Klema Szófiát
Kóródi Hannát
Újvári Panna Mirellát

Eltemettük:

Nagy Sándor (92 év)

Konfirmált:

Bognár Nikolett
Csere Tamás
Dákai Vivien
Kutak Léna
Németh Flóra
Palakovics Anna
Skuba Kinga
Szalóki Emilia
Varga Tibor
Molnár József (felnőttként)

utolsó napi reggelit. Majd lelkiileg felkészültünk az úrvacsora vételére.

Az úrvacsorás istentisztelet 10 órakor kezdődött Bátky Dávid lelkész igehirdetésével.

„HIRDESSÉTEK.” (Mk 16,15) És monda nekik: elmenvén e széles világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtsnek. Úrvacsora a szokott rend szerint történt. Ebéd után a hazautazás következett. Megköszöntük a lelkészek szolgálatát, valamint a konyhai személyzet munkáját, majd szívélyes jó kívánságokkal köszöntünk el egymástól.

Lélekben feltöltekve, hitünkben megerősödve indulunk otthonunkba azzal a reménnyel, hogy a következő rendezvényen is itt lehetünk. Hívogatunk, mindenkit, ismerjék meg ezt a konferenciai áldott légkört, amit nem lehet elmondani, milyen lelki nyugalmat adó, szeretettel, mosollyal teli lehetőség Isten ígéjének hallgatására, megértésére. A közös éneklések közel hoznak egymáshoz bennünket. A bizonyágtételek nagyon mély érzéseket váltottak ki belőlünk. Hitünkben megerősödve Isten Áldásával kívánok minden jót. ÁLDÁS, BÉKESSÉG!

Eördögh Béláné

Dunaalmási Református Szeretetház Az évente szervezett diakóniai nap az idén május 11-én volt. Ilyenkor, szombat délelőtt több egyházközszégből érkezők segítenek takarítani az épületen belül, és kívül az udvaron is. Gyülekezetünkben most nyolcan érkeztünk. Négy férfi, négy nő, közöttünk egy 13 éves, felnőttként dolgozó kislány. Négy fős csapatok kaptak egy-egy munkaterületet az épületen belül. Mindegyik csoportban volt egy intézeti dolgozó. Az épület nagy, hiszen a 130 fogyatékkal élő gondozott kis helyen nem fér el. Egyes folyosókat zárni kell a gondozottak biztonsága érdekében. Az ott dolgozók tudják, melyik ajtót kell zárni, kulcsuk is van hozzá. A mi területünkhöz tartozó szobákban, folyosókon nagytakarítást végeztünk. Munka közben jólesett beszélgetni másik gyülekezetből érkezett, csoportunkban serénykedő testvérünkkel; megismerni gyülekezetük eseményeit, felemlíteni közös élményeket, emlegetni, beszélgetni közös ismerősökről.

A férfiak az udvaron dolgoztak. Kivágtak néhány elszáradt tuját, összetakarították az ősszel lehullott falevelet, leseperték a járdát, fűvet nyírtak. Sajnos, a többször eleredő eső miatt a tervezettnél korábban abba kellett hagyni a munkát. Ezt követően az intézet lelkipásztor tartott áhítatot Lukács evangéliumából az irgalmas samaritánus példázatából kiemelve: „Jézus erre azt mondta neki:- Menj el, Te is hasonlóképpen cselekedj!” A kapott finom ebéd elfogyasztása után haza indultunk. **Héregi Miklósné**

AZ ÜNNEPI ISTENTISZTELETEK RENDJE:

Május 13 10 óra: Istentisztelet legátus szolgálatával.

Május 12. 10 óra: Úrvacsorás istentisztelet

Május 12 15 óra: Konfirmáció, Úrvacsora

Május 13 15 óra: Úrvacsorás istentisztelet a Pénzszásban

Május 13 18 óra: Istentisztelet

Szeretettel hívunk és várunk mindenkit a pünkösdi ünnepekben a gyülekezet közösségébe!

Szeretettel hívunk és várunk mindenkit a húsvéti ünnepekben a gyülekezet közösségébe!

Kiadja az Ácsi Református Egyházközség Presbitériuma. Összeállította Héregi Kálmán és Gerecsei Zsolt